

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอรูปแบบของงานวิจัยและวิธีดำเนินงานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รูปแบบของงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างงานวิจัยเชิงคุณภาพและงานวิจัยเชิงปริมาณ (Mixed Qualitative and Quantitative Research) โดยการรวบรวมความถี่ของความหมายของคำ อุทาน Well และ Oh ในภาษาไทยจากวรรณกรรมเยาวชนแปล “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้ง 3 ตอนจากผู้แปล ทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี จากวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับเรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษอักษคาบัน” แปลโดย วลีพร หวังซื่อกุล จากวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับเรื่อง “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดย งามพรรณ เวชชาชีวะ ซึ่งแปลมาจากวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับเรื่อง และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาจากงานวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปล หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อให้ทราบว่าผู้แปลถ่ายทอดคำอุทาน Well และ Oh ด้วยคำใดบ้างในภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยชิ้นนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างกรอบในการดำเนินงานวิจัย ซึ่งสามารถแสดงเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ได้แก่ การศึกษาข้อมูลการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์การเก็บข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

การเลือกข้อมูล

การเลือกข้อมูล โดยผู้วิจัยคัดเลือกหนังสือวรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นจำนวนมาก หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้ออกมาแยกโดยใช้สำนวนแปลเป็นเกณฑ์ โดยงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ซึ่งมีทั้งหมด 7 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์” แปลโดย สุมาลี

ตอนที่ 2 “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับกับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี

ตอนที่ 3 “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัซคาบัน” แปลโดยวลิพร หวังช่อกุล

ตอนที่ 4 “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดยงามพรรณ เวชชาชีวะ

ตอนที่ 5 “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับภาคีนกฟีนิกซ์” แปลโดยสุมาลี

ตอนที่ 6 “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับเจ้าชายเลือดผสม” แปลโดยสุมาลี

ตอนที่ 7 “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับเครื่องรางยมทูต” แปลโดยสุมาลี

ผู้วิจัยได้เลือก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ที่แปลโดยผู้แปลทั้ง 3 ท่าน อันได้แก่ สุมาลี วลิพร หวังช่อกุล และ งามพรรณ เวชชาชีวะ ทั้งนี้ผู้แปลทั้งหมดดังกล่าวล้วนได้รับการยกย่องว่าเป็นนักแปลที่มีประสบการณ์และยังได้สร้างสรรค์ผลงานแปลที่มีชื่อเสียงอีกเป็นจำนวนมาก จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาสำนวนการแปลของ “สุมาลี” “วลิพร หวังช่อกุล” และ “งามพรรณ เวชชาชีวะ” ในครั้งนี้ ทั้งนี้ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” แปลโดย สุมาลี มีทั้งสิ้น 5 ตอน เป็นเหตุให้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มโดยวิธีการจับสลาก โดยได้ตอน “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับกับห้องแห่งความลับ”

การศึกษาข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังเป็นการสร้างความคุ้นเคยในตัวภาษาของผู้แต่งต้นฉบับ ทั้งยังเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครผู้วิจัยได้ศึกษางานแปลที่จะใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์กล่าวคือ “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับกับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษ

อชคาบัน” แปลโดย วลีพร หวังซื่อกุล และ “แฮร์รี พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดย งามพรรณ เวชชาชีวะ ทั้งนี้การศึกษาวิเคราะห์จะเป็นการอ่านโดยละเอียดเพื่อศึกษาความหมายของคำอุทาน Well และ Oh ในภาษาไทยที่ผู้แปลเลือกใช้รวมทั้งความถี่ที่ปรากฏ

การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่ว่าด้วยหลักการแปล หลักการปรับบทแปล และแนวคิดทางด้านคำอุทาน Well และ Oh ของทั้งวิชาการชาวไทยและชาวต่างชาติ อันได้แก่ ยูจิน ไนดา (1964) มิลเดรด ลาร์สัน (1984) สัญฉวี สายบัว (2536) และเซวง จันทรเชตต์ (2538) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแปลในด้านการสื่อสารความหมายเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในส่วนของการศึกษาคำอุทาน ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดของ อเมกา (1992) เวียร์ชบิคคา (1992) ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545: 310) วิจิตรา ขอนยาง (2542: 176) อุดม วโรตม์ลิขิตต์ (2539: 119) พระยาอุปกิตศิลปสาร (2538: 109) กำชัย ทองหล่อ (2533: 285) นิตยา กาญจนะวรรณ และคณะ (2533: 89) ประสงค์ พวงแก้ว และ นันทพร พวงแก้ว (2530: 28) บรรจบ พันธุเมธา (2530: 221) และ เพ็ญพิมพ์ วงษ์รัตน์ (2521: 29) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการใช้คำอุทานในการถ่ายทอดความหมายของคำทั้งสอง ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำอุทาน Well และ Oh ของ จุกเคอร์ (1993) และ ชริฟฟิน (1987) และนวนลน้อย ตระกูลกิตติไพศาล (2541) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับภาษาอังกฤษ เรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” โดย J.K. Rowling และวรรณกรรมเยาวชนฉบับแปล “แฮร์รี พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี “แฮร์รี พอตเตอร์กับนักโทษอชคาบัน” แปลโดย วลีพร หวังซื่อกุล และ “แฮร์รี พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดย งามพรรณ เวชชาชีวะ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความถี่ของการใช้คำอุทาน Well และ Oh พร้อมทั้งคำแปลในภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเคียงได้กับคำทั้งสองที่พบในวรรณกรรมเยาวชนฉบับแปล ผู้วิจัยอาศัยรูปแบบตารางเพื่อความสะดวกในการแบ่งประเภทข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ โดยแบ่งข้อมูลการใช้ของคำอุทาน Well และ Oh ที่ปรากฏในหนังสือวรรณกรรมเยาวชนทั้งสามเล่มดังกล่าว ออกเป็น

2 ประเภทคือ คำอุทาน Well และ Oh ที่ใช้ในการแสดงความรู้สึกและใช้แสดงความต่อเนื่องของการพูด ซึ่งคำทั้งสองประเภนี้จะเป็นคำที่ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อการศึกษาวิเคราะห์ในงานวิจัยชิ้นนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยมุ่งเน้นวิเคราะห์แนวทางในการเลือกใช้คำแปลในวรรณกรรมเยาวชนฉบับแปลเป็นภาษาไทยของผู้แปลเพื่อให้ได้ความหมายที่เทียบเคียงกับคำอุทาน Well และ Oh จากวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับภาษาอังกฤษ โดยอาศัยการนับความถี่ของการเลือกใช้คำแปลในภาษาไทยที่ปรากฏในหนังสือวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ” แปลโดย สุมาลี “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษอักษคาบัน” แปลโดย วลีพร หวังซื่อกุล และ “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี” แปลโดย งามพรรณ เวชชาชีวะ” และคิดอัตราส่วนความถี่ดังกล่าวเป็นจำนวนร้อยละของการเลือกใช้คำแปลในภาษาไทยทั้งหมดในแต่ละประเภท

การสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

หลังจากการวิเคราะห์แนวทางการเลือกใช้คำอุทานในภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดคำอุทาน Well และ Oh ในวรรณกรรมเยาวชนต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “Harry Potter and the Chamber of Secret” “Harry Potter and the Prisoner of Azkaban” และ “Harry Potter and the Goblet of Fire” ที่ผู้แปลทั้งสามใช้ ผู้วิจัยจะดำเนินการสรุปผลการวิจัย พร้อมการอภิปรายผล ทั้งยังให้ข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยพบในงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัยชิ้นอื่น ๆ ต่อไป

หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งประเภทของคำอุทาน Well และ Oh

สำหรับแนวทางการวิเคราะห์เพื่อหาความหมายคำอุทาน Well และ Oh ที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้ง 3 ตอนนี้ ผู้วิจัยอาศัยหลักเกณฑ์การวิเคราะห์เพื่อหาความหมายของคำอุทาน Well และ Oh โดยพิจารณาจากบริบทข้างเคียง ทั้งนี้บทสนทนาและสถานการณ์ที่ผู้พูดใช้คำ ๆ นั้นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยผู้วิจัยในการวิเคราะห์ความหมายของคำอุทานทั้งสองคำนี้ และจากการที่คำอุทาน Well และ Oh สามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งคำแสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด ซึ่งคำทั้งสองชนิดนี้จะมีลักษณะร่วมกันคือ ผู้พูดสามารถใช้คำทั้งสองชนิดนี้เพื่อแสดงสภาวะทางจิตใจ ทัศนคติหรือการกระทำที่เกิดจากจิตใจของผู้พูด และการที่คำทั้งสองคำนี้สามารถใช้แสดง

ความรู้สึกหรือทัศนคติต่าง ๆ ได้มากมาย จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาหรือหน้าที่ของคำได้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการแบ่งประเภทและหน้าที่ของคำอุทาน Well และ Oh ที่ทำหน้าที่เป็น คำแสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของคำพูดดังนี้

เกณฑ์การแบ่งประเภทของคำแสดงความรู้สึก

คำแสดงความรู้สึกหรือคำอุทาน คือ คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาประกอบท่าทางเพื่อแสดงสภาวะทางจิตใจของผู้พูดในขณะนั้น เช่น ตกใจ โกรธ พึงพอใจ เสียใจ หรือเพื่อแสดงทัศนคติต่าง ๆ เพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์โดยเฉพาะ สำหรับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดประเภทของคำที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดงความรู้สึกสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยอาศัยเกณฑ์ของ ชริฟฟิน (1985) จุกเคอร์ (1993) และ นวลน้อย ตระกูลกิติไพศาล (2541) ที่กล่าวว่า

- 1) คำแสดงความรู้สึกจะต้องเป็นคำที่สามารถใช้เป็นคำพูดได้ด้วยตัวเองตามลำพังหรืออาจใช้ร่วมกับคำประเภทอื่นในประโยคเพื่อแสดงสภาวะทางจิตใจของผู้พูดในขณะนั้น
- 2) คำแสดงความรู้สึกจะเป็นคำที่ผู้พูดใช้ตอบสนองต่อสถานการณ์เฉพาะที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
- 3) เกณฑ์อีกประเภทหนึ่งที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เพื่อแบ่งประเภทของบริบทของคำแสดงความรู้สึกและคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด คือ การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคำและสำนวนที่จัดเรียงเข้าเป็นประโยค โดยพิจารณาจากคำประเภทอื่นที่มีการใช้ร่วมกับคำ Well และ Oh คำสภสภาน คำอุทานอื่น ๆ หรือ คำตอบรับ เป็นต้น

เกณฑ์การแบ่งประเภทของคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด

คำแสดงความต่อเนื่องของการพูด คือ คำที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงทัศนคติหรือการรับรู้ในเนื้อหาของคำพูดที่กำลังพูดอยู่ในขณะนั้น และเป็นคำที่บ่งบอกให้ผู้พูดฟังทราบว่าคำพูดที่จะพูดต่อไปนั้นจะมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกันกับคำพูดที่ได้มีการพูดคุยก่อนหน้านั้นและทำให้ผู้ฟังสามารถตอบสนองต่อการพูดคุยนั่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยอาศัยแนวคิดของ ชริฟฟิน (1985) จุกเคอร์

(1993) และนวน้อย ตระกูลกิตติไพศาล (2541) ที่กล่าวถึงเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทว่าคำอุทานใด นั้นสามารถทำหน้าที่เป็นคำแสดงความต่อเนื่องของการพูด กล่าวคือ

1) คำแสดงความต่อเนื่องของการพูดจะไม่สามารถใช้เป็นคำพูดได้ด้วยตนเองตามลำพัง

2) คำแสดงความต่อเนื่องของการพูดจะมีลักษณะ คือ การเติมคำชนิดนี้ในคำพูดใดก็ตามจะไม่ เป็นการเพิ่มเติมเนื้อหาของคำพูดนั้นและไม่ทำให้เนื้อหาความเป็นจริงของคำพูดนั้นเสียไป คำแสดงความ ต่อเนื่องของคำพูดจึงสามารถที่จะละออกจากคำพูดนั้น ๆ ได้โดยไม่ทำให้ความหมายของคำพูดนั้น ๆ เสีย ไป

3) การศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคำอุทาน Well และ Oh ผู้วิจัยได้ใช้งานวิจัยของ ชริฟฟิน (1985) จุกเคอร์ (1993) และนวน้อย ตระกูลกิตติไพศาล (2541) เพื่อเป็นแนวทางในการแบ่ง ประเภทของคำอุทาน Well และ Oh ที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดงความต่อเนื่องของคำพูด

สำหรับการแบ่งประเภทบริบทของคำอุทาน Well และ Oh ที่ทำหน้าที่เป็นคำแสดงความรู้สึก และคำแสดงความต่อเนื่องของคำพูดนั้น ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรายละเอียดในบทที่ 4 ต่อไป